

u vyšetřujícího soudce hájil, byl částečně zbaven svéprávnosti pro notorický alkoholismus. Jelikož obžalovaný není osobou mladistvou, nepřichází zde v úvahu ani ustanovení § 46, odst. 3 zák. č. 48/1931 Sb. z. a n., podle něhož je dobu hlavního přelíčení oznámiti i zákonnému zástupci. Ostatně porušení tohoto předpisu není ohroženo zmatečností.

Čís. 5447.

Podle § 32 zbrojního patentu trestá se již pouhá držba zbraně; nošení zbraně není podmínkou trestnosti podle tohoto ustanovení. Jednání přičítací se tomuto předpisu je deliktem trvalým, trestným po celou dobu, po kterou trval stav, jenž je podmínkou trestnosti.

Ustanovení § 419 tr. zák. se vztahuje i na manžely rozvedené, nikoli však na osoby, jichž manželství bylo v době činu rozloučeno.

(Rozh. ze dne 28. listopadu 1935, Zm I 982/35.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu trestního v Praze ze dne 18. července 1935, jímž byl stěžovatel uznán vinným přestupky lehkého ublížení na těle podle § 411 tr. z., přestupkem krádeže podle § 460 tr. z. přestupkem podle §§ 8, 32 zbrojního patentu, pokud čelila výroku, jímž byl obžalovaný uznán vinným přestupkem podle §§ 8, 32 zbrojního patentu; naproti tomu vyhověl nejvyšší soud zmateční stížnosti, pokud čelila výroku, jímž byl obžalovaný uznán vinným přestupkem lehkého ublížení na těle podle § 411 tr. z., rozsudek v odpor vzatý v tomto směru ve výroku o vině a trestu zrušil jako zmatečný a přikázal okresnímu soudu v Brandýse nad Labem, by o ní znovu podle § 419 tr. z. jednal a rozhodl.

Z d ů v o d ů:

Podle zjištění rozsudečných odcizil obžalovaný v roce 1918 dvě bodla. Pokud stížnost s hlediska zmatečního důvodu podle § 281, čís. 9 a) tr. ř. vytýká výroku odsuzujícímu obžalovaného pro přestupek podle §§ 8, 32 zbr. pat., že není skutková jeho podstata dána, poněvadž není prokázáno, že by byl obžalovaný bodla nosil, a pokud stížnost o témž přestupku uvádí, že jeho trestnost pominula promlčením, respektive, že je vyloučena vzhledem k nařízení Národního výboru čís. 28/1918 Sb. z. a nař., dlužno uvésti toto:

Podle § 32 zbrojního patentu trestá se již p o u h á d r ž b a určitých zbraní, a to zbraní zapovězených podle § 2 zbrojního patentu, pokud podle § 8 zbroj. pat. nebylo k jejich držbě dáno zvláštní povolení; nošení těchto zbraní není podmínkou trestnosti. Nošení zbraní požaduje se k trestnosti podle § 36 zbroj. pat., pokud jde o zbraně dovolené, jichž držba je volná, ovšem jen pokud nelze mluvit o hromadění zbraní po rozumu § 13, odst. 2 zákona na ochranu republiky a § 33 zbroj. pat. Podle toho jde o delikt trvalý, trestný po celou dobu co trvá stav trestnost podmiňující, v tomto případě pokud trvala držba zapovězené zbraně.

Se zřetelem na to nelze vytýkati promlčení vzhledem k tomu, že držba bodel p o č a l a již v roce 1918, a nelze též na tento případ vztahovati ani nařízení Národního výboru, které se týká pouze trestných činů spáchaných před 28. říjnem 1918. Bylo proto zmateční stížnost v tomto směru zamítnouti jako bezdůvodnou a bylo proto též ponechati v platnosti výrok o propadnutí bodel, které dlužno po rozumu § 46 zbroj. pat. odvésti vojenskému eráru.

Podle § 411 tr. z. nelze stíhati úmyslná lehká poškození mezi manžely, neboť poškození taková dlužno považovati za zlé nakládání po rozumu § 419 tr. z. Na taková poškození vztahují se předpisy § 419 tr. z. (vid. sb. 3530/08 a rozhodnutí č. 2758 Sb. n. s.) a dlužno též při projednávání těchto přestupků zachovávat předpisy § 419 tr. z., že musí býti při líčení tomu manželu, s nímž bylo zle nakládáno, dána možnost žádati polehčení nebo prominutí trestu. Podle jasného znění zákona vztahuje se ustanovení § 419 tr. z. i na manžely rozvedené, nelze je však vztahovati na manžely, jichž manželství bylo v době činu rozloučeno, nebo prohlášeno za neplatné. Neměl proto soud nalézací obžalovaného uznati za to, že kopnuv svou manželku, lehce ji poranil, vinným přestupkem podle § 411 tr. z., nýbrž měl, nebylo-li tvrzeno rozloučení neb neplatnost jeho manželství s poškozenou, jednati po rozumu § 419 tr. z.

Čís. 5448.

Obmedzenie § 547, odst. 3, čís. 2 tr. p. nevzťahuje sa na odvolanie pre povolenie podmieneného odkladu výkonu trestu. Prípustnosť odvolania z tohoto dôvodu je založená v odst. 2 § 547 tr. p.

(Rozh. zo dňa 30. novembra 1935, Zm III 423/35.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti Dr. A. K., obžalovanému z prestupku utrhanja na cti, vyhovel opravnému prostriedku pre zachovanie právnej jednotnosti, podanému generálnou prokuratúrou podľa § 441 tr. p., a vyslovil, že pravoplatným usnesením krajského súdu v Komárne ako súdu odvolacieho zo dňa 18. decembra 1934 bol porušený zákon v ustanovení § 547, odst. 2 tr. p. a § 7, posledného odstavca zák. č. 562/1919 Sb. z. a n., nakoľko bolo odvolanie povereníka štátneho zástupcu do povolenia podmiennečného odkladu výkonu trestu odmietnuté ako zákonom vylúčené; ďalej vyslovil, že toto rozhodnutie nemá pre strany účinku.

D ô v o d y:

Rozsudkom krajského súdu v Komárne ako súdu odvolacieho bol Dr. A. K. odsúdený pre prestupok utrhanja na cti podľa § 3, odst. 1 zák. č. 108/1933 Sb. z. a n. k trestu 500 Kč, v prípade nevyožiteľnosti k 10 dňom uzamknutia a spisy boly vrátené prvostupňovému súdu k rozhodnutiu o podmiennečnom odklade výkonu trestu.

Okresný súd v Parkane, rozhodujúc dodatočne o podmiennečnom odklade výkonu trestu, povolil ho obžalovanému na skúšobnú dobu 1 roku usnesením zo dňa 27. 9. 1934. Povereník štátneho zastupiteľstva podal sťažnosť proti povoleniu podmiennečného odkladu výkonu trestu,